

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

19. ROČNÍK - LEDEN 2021 - ČÍSLO 200

FARNÍČEK



Svatý Josef - ochránce rodiny

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

dnešní nedělí Křtu Páně končí „podivuhodné“ vánoční období. Myslím si, že nás z idylicky prožívaných Vánoc rychle přivedlo do tvrdé reality života. Mohli jsme být více v tom, co prožívali Josef s Marií a malým Ježíšem. V opuštěnosti, chudobě, nejistotě, v chudém, prázdném chlévě i na útěku před smrtí. Je třeba vzít vážně život nejen s radostmi, ale i všemi těžkostmi, ale s hlubokým vědomím, že Ježíš – Emanuel – je vždy Bůh s námi. Poznávejme Ježíše a žijme víru s ním, jak nás k tomu celý rok povede evangelista svatý Marek. Kdo jste si koupili knížečku Evangelium na každý den, ani jediný den ji nenechte ležet ladem. Podněty k zamyšlení mého kamaráda Angela Scarana jsou skvostné. A také využívejte letáčky nedělní liturgie. Impulzy k poznávání Písma a skrze něho Ježíše Krista nám dává papež František skrze svůj apoštolský list „**Láska k Písmu svatému**“ u příležitosti 1600 let od smrti svatého Jeronýma, geniálního překladatele Písma z hebrejštiny a řečtiny do latiny, univerzálního jazyka říše římské i církve. S listem se budeme postupně seznamovat ve Farníčku v biblické rubrice.

Kdo čtete Katolický týdeník, Světlo, poslouchá Proglas a dívá se na TV Noe, doufám, že už dobře ví, jak úžasného papeže nám pro tuto dobu Bůh dal.

Papež František má jednu ruku na „tepu doby“ a druhou na Bibli. Tento rok vyhlásil za rok svatého Josefa. Proč? Protože vnímá, jak moc rodiny i církve potřebují muže jako opravdové otce. V apoštolském listě „**Patris corde**“ – Otcovským srdcem – tak miloval Josef Ježíše, který je ve všech čtyřech evangeliích nazýván „synem Josefovým“. Jak nám ho papež ve svém listě představuje? Zde jsou názvy jednotlivých kapitol: Otec milovaný, něžný, poslušný, přívětivý, odvážně vynalézavý, pracující, stín Otce nebeského. S tímto listem také budeme postupně seznamováni ve Farníčku.

A to je druhá, nesmírně naléhavá potřeba lidstva. NE ekonomická prosperita, ale dobrá, celistvá, zdravá RODINA.

V návaznosti na Rok svatého Josefa o jeho slavnosti 19. března vyhlásí **ROK RODINY** k poznávání jeho nádherné exhortace **AMORIS LETITIA** – Radost z lásky v našich rodinách i v přípravách na manželství se směřováním k roku 2022, kdy bude v Římě desáté světové setkání rodin. Má-li obojí Rok mít užitek pro nás, nesmí to jít mimo nás. Přemýšlejte, co pro to můžete – můžeme udělat!

Už slyším, jak říkáte, kdy už konečně skončí! Je tu však ještě jedno národní, mimořádné výročí. 15. září to bude 1100 let, kdy byla ze světa „zprovozena“ kněžna Ludmila, aby se trvale stala babičkou a matkou našeho národa.

I o tom se dočtete v tomto čísle Farníčku.

K duchovnímu povzbuzení i vzepjetí vám všem ze srdce žehná

o. Josef

APOŠTOLSKÝ LIST PAPEŽE FRANTIŠKA - LÁSKA K PÍSMU SVATÉMU (U PŘÍLEŽITOSTI 1600 LET OD SMRTI SVATÉHO JERONÝMA)

Vášnivá láska k Písmu svatému, upřímná a starostlivá láska k psanému Božímu slovu je dědictvím, které svatý Jeroným zanechal církvi svým životem a dílem. Tato slova, inspirovaná texty liturgické památky tohoto světce, nám u příležitosti 1600 let od jeho smrti nabízejí nezbytný interpretační klíč, s jehož pomocí poznáváme jeho i jeho velkou lásku ke Kristu. Podobně jako řeka, která se větví do mnoha ramen, prostupuje tato velkorysá a starostlivá láska dílo neúnavného učence, překladatele, exegety, hlubokého znalce a vášnivého šířitele Písma svatého, citlivého vykladatele biblických textů, zaníceného a někdy také vznětlivého obhájce křesťanské pravdy, asketického a neústupného poustevníka a duchovního vůdce. Dnes, po 1600 letech, je pro nás křesťany 21. století tato postava i nadále velmi aktuální. **Dne 30. září 420 zemřel Jeroným v Betlémě uprostřed společenství, které založil blízko jeskyně Narození.** Svěřil se tak Pánu, kterého v Písmu neustále hledal a poznával. Svěřil se tomu, se kterým se jako se soudcem už setkal - snad to bylo v postní době v roce 375 - za horečky ve vidění. Tato událost znamenala rozhodující zvrát v jeho životě, moment obrácení a změnu náhledu na život. **Cítil tehdy, že je vlečen před soudcovskou stolicí: „Na otázku, kdo jsem, jsem odpověděl, že jsem křesťan. Ten, kdo seděl na soudcovské stoličce, mi řekl: „Lžeš, jsi ciceronián, a žádný křesťan“.** Jeroným totiž od svého mládí miloval průzračnou krásu klasických latinských textů. Ve srovnání s těmito texty mu biblické texty zpočátku připadaly hrubé, plné gramatických chyb, příliš drsné pro jeho kultivovaný literární vkus. **Tato životní epizoda vedla Jeronýma k rozhodnutí, že se bude zcela věnovat Kristu a jeho slovu.** Svou neúnavnou prací jako překladatel a komentátor zasvětil svůj život neustále dokonalejšímu zpřístupňování Písma svatého druhým lidem. Stal se služebníkem Božího slova, zamilovaným do „těla Písma“. Při neustálém bádání, které charakterizovalo jeho život, využil studií z dob svého mládí i formace, které se mu dostalo v Římě, a zaměřil své znalosti ve prospěch zralejší služby Bohu a společenství církve. **Proto Jeroným nepochybně patří k velkým postavám církve ve starověku.** Propojil Východ se Západem v době, která se označuje za zlatý věk patristiky. V mládí byl přítelem Rufina z Akvileje, setkal se s Ambrožem a vedl rozsáhlou korespondenci s Augustinem. Na Východě se setkal s Řehořem Naziánským, s Didymem Slepým a s Epifaniem ze Salaminy. Křesťanská ikonografie mu odedávna prokazuje zvláštní poctu, když ho znázorňuje spolu s Augustinem, Ambrožem a Řehořem Velikým jako jednoho ze čtyř velkých učitelů západní církve. **Tuto postavu připomněli při mnoha příležitostech moji předchůdci.** Před sto lety mu u příležitosti 1500 let od jeho smrti věnoval Benedikt XV. encykliku *Spiritus Paraclitus* (15. září 1920), ve které ho označil za „nejlepšího učitele při výkladu Písma“. V nedávné době představil jeho osobu a dílo Benedikt XVI. ve dvou na sebe navazujících katechezích. **Nyní, u příležitosti 1600 let od jeho smrti, bych také já rád připomněl svatého Jeronýma a znovu upozornil na aktuálnost jeho poselství a jeho nauky.** Budu přitom vycházet z jeho velké lásky k Písmu. V tomto smyslu může být jako spolehlivý průvodce a privilegovaný svědek myšlenkově spojován s XII. řádnou biskupskou synodou, která se věnovala Božímu slovu, i s apoštolskou exhortací *Verbum Domini* (VD) mého předchůdce Benedikta XVI., která byla zveřejněna právě o památce svatého Jeronýma dne 30. září 2010.

APOŠTOLSKÝ LIST SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA „PATRIS CORDE“

(u příležitosti 150. výročí prohlášení sv. Josefa patronem univerzální církve)

Otcovským srdcem: tak miloval Josef Ježíše, který je ve všech čtyřech evangeliích nazýván „synem Josefovým“ Evangelisté Matouš a Lukáš, kteří ho zmiňují, o něm nemluví mnoho, ale přece jen dostatečně, aby bylo možné pochopit, jakým byl otcem a jaké poslání mu Prozřetelnost svěřila.

Víme, že byl obyčejným tesařem (Mk 13,55) zasnoubeným s Pannou Marií (srov. Mt 1,18; Lk 1,27); byl to „muž spravedlivý“ (srov. Mt 1,19), který byl stále připraven plnit Boží vůli, vyjádřenou v Božím zákoně (srov. Lk 2,22.27.39) a ve čtyřech snech (Mt 1,20; 2,13.19.22). Po dlouhé a úmorné cestě z Nazareta do Betléma spatřil narození Mesiáše ve stáji, protože jinde „pro ně nebylo místo“ (Lk 2,7). Byl svědkem toho, jak se Mesiáši klaněli pastýři (srov. Lk 2,8–20) a mudrci (srov. Mt 2,1–12), z nichž jedni zastupovali izraelský lid a druzí pohanské národy. **Měl odvahu vzít na sebe zákonné otcovství Ježíše**, jemuž dal jméno zjevené andělem: „dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů“ (Mt 1,21). Jak známo, dát někomu nebo něčemu jméno znamenalo ve starověku získat sounáležitost, podobně jako Adam v knize Genesis (srov. Gn 2,19–20). **Čtyřicet dní po Ježíšově narození obětoval Josef spolu s Marií v chrámě dítě Pánu, kde s údivem vyslechl Simeonovo proctví o Ježíšovi a Marii** (srov. Lk 2,22–35). Aby ochránil Ježíše před Herodem, přebýval jako cizinec v Egyptě (srov. Mt 2,13–18). Po návratu do vlasti se ukryl v malé a neznámé obci Nazaret v Galileji – odkud, jak se říkalo, „nepovstane žádný prorok“ a „nemůže vzejít nic dobrého“ (srov. Jan 7,52; 1,46), daleko od svého rodného města Betléma i od Jeruzaléma, kde stál chrám. Když se během poutě do Jeruzaléma dvanáctiletý Ježíš ztratil, Josef spolu s Marií ho s úzkostí hledali a našli právě v chrámu, kde rozmlouval s učitelem Zákona (srov. Lk 2,41–50). **Po Marii, Boží Matce, nemá v papežském magisteriu žádný světec tolik prostoru jako Josef**, její snoubenec. Blahoslavený Pius IX. ho prohlásil za „Ochránce katolické církve“, ctihodný Pius XII. ho představil jako „Patrona dělníků“ a svatý Jan Pavel II. jako „Ochránce Vykupitele“. Lidé se mu svěřují jako „patronu šťastné smrti“. **U příležitosti 150. výročí jeho vyhlášení za Ochránce katolické církve bl. Piem IX. (8. prosince 1870) bych se proto rád podělil o několik úvah nad touto výjimečnou postavou, tak blízkou životu každého z nás**, nepochybně však dnes píše rozhodující události našich dějin: lékaři, ošetřovatelé a ošetřovatelky, zaměstnanci obchodních domů, uklízečky, pečovatelky, dopravci, pořádkové služby, dobrovolníci, kněží, řeholnice a mnoho a mnoho dalších, kteří pochopili, že se nikdo nezachrání sám. Kolik lidí se modlí, obětuje a přimlouvá za dobro všech!“ **Ve svatém Josefovi, nenápadném muži, který diskrétně a skrytě žije každodenní život, mohou všichni nalézt přímluvce, pomocníka a průvodce těžkými časy.** Svatý Josef nám připomíná, že všichni ti, kdo nejsou vidět nebo jsou ve „druhé linii“, mají nezastupitelnou roli v dějinách spásy. Jim všem patří uznání a vděčnost.

Všemohoucí Bože, tys povolal svatého Josefa, aby už od počátku chránil dílo našeho vykopení; dej, ať tvá církev s jeho pomocí věrně plní svůj úkol při uskutečňování díla spásy. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

SVĚT POTŘEBUJE OTCE JAKO SV. JOSEFA**(Z apoštolského listu *Patris corde* – 8. prosince 2020)**

Otec se nerodí, nýbrž se jím stává. A nelze se jím stát pouze přivedením dítěte na svět, nýbrž přijetím zodpovědné péče o ně. Pokaždé když někdo přijme odpovědnost za život někoho druhého, tím v jistém smyslu prokazuje otcovství.

V dnešní společnosti se nezřídka zdá, že děti jsou sirotci. Také církev dnes potřebuje otce. Být otcem znamená dát synovi zkušenost života a reality. Ne jej zadržovat a věznit či vlastnit, nýbrž uschopnit k rozhodnutím, svobodě a východiskům. Možná proto tradice nazývá Josefa otcem „nejcudnějším“ (nejčistším). Není to pouze citový přívlastek, nýbrž postoj, který je opakem majetnictví. Jedině cudná, čistá láska je opravdu láskou. Láska, která chce vlastnit, je nakonec vždy ohrožením, uvěžňuje, dusí a činí nešťastnými. Sám Bůh miluje člověka čistou láskou a dává mu svobodu pochybit a stavět se na odpor. Logika lásky je vždy logikou svobody – a Josef dovedl milovat mimořádně svobodně. Nikdy nestavěl sebe do středu. Uměl opustit střed a činit středem svého života Marii a Ježíše.

Josefovo štěstí nespočívá v logice sebeobětování, nýbrž sebedarování. V tomto člověku nikdy není znát frustrace, ale jenom důvěra. Jeho přetrvávající mlčení neobsahuje stížnosti, nýbrž konkrétní projevy důvěry. Svět potřebuje otce, odmítá pány, odmítá toho, kdo chce vlastněním druhého vyplnit svou vnitřní prázdnotu. Odmítá ty, kdo zaměňují autoritu za autoritativnost, službu za servilitu, diskusi za útisk, charitu za logiku blahobytu, sílu za destrukci.

Každé pravé povolání se rodí ze sebedarování, kterým je zralost jednoduchého obětování. Také kněžství a zasvěcený život žádá tento typ zralosti. Kde povolání k manželství, celibátu či panenství nedosáhne zralosti a zastaví se u pouhé logiky oběti, se místo znamení krásy a radosti lásky stává výrazem neštěstí, smutku a frustrace.

Otcovství, které nepodlehne pokušení žít životem dětí, otevírá vždy netušené prostory. Každé dítě v sobě vždy nosí tajemství a je originálem, který se vyjeví jen za pomoci otce, jenž respektuje jeho svobodu. Otce, který si je vědom, že svou vychovatelskou činnost skončí, a své otcovství žije v plnosti, až se stane „zbytečným“ – tedy až zjistí, že potomek je autonomní a ubírá se cestou života sám. A ocitne se tak v situaci Josefa, který vždycky věděl, že ono Dítě nebylo jeho, ale bylo mu svěřeno do péče. To dává Ježíš na srozuměnou slovy: „Nikomu na zemi nedávejte jméno otec, jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebesích“ (Mt 23,9).

Pokaždé když jsme v situaci otců, si musíme připomínat, že nikdy nejde o výkon vlastnictví, nýbrž o znamení odkazující k vyššímu otcovství. V jistém smyslu všichni jsme vždy v Josefově situaci, tedy jsme stínem jediného nebeského Otce, který „dává vycházet svému slunci na zlé i dobré a sesílá déšť na spravedlivé i nespravedlivé“ (Mt 5,45) – stínem, který sleduje Syna.

**(vaticannews; kráceno)
Převzato z KT 51-42/2020.**

NÓTA K NEDĚLI BOŽÍHO SLOVA

Papež František si přeje, abychom třetí neděli v liturgickém mezidobí slavili každý rok jako neděli Božího slova. Připomíná tak všem, duchovním pastýřům i věřícím, význam a hodnotu Písma svatého pro křesťanský život. Odkazuje rovněž na vztah mezi Božím slovem a liturgií: „Jako křesťané jsme jeden lid, který je na cestě dějinami, posílený přítomností Pána, který je uprostřed nás, hovoří k nám a sytí nás. **Bibli se nemáme věnovat jednou do roka, ale po celý rok.** Pociťujeme totiž naléhavou nutnost důvěrného spojení s Písmem svatým i se Vzkříšeným, který nikdy nepřestává lámat chléb ve společenství věřících. Z tohoto důvodu musíme dosáhnout důvěrné znalosti Písma svatého, jinak zůstane naše srdce chladné a oči zavřené, protože jsme takoví, jací jsme, postiženi různými formami slepoty.“

Tato neděle je proto vhodnou příležitostí k tomu, abychom se znovu začeti do některých církevních dokumentů a zvláště do Úvodu k mešnímu lekcionáři. Tyto dokumenty představují syntézu teologických a pastoračních principů pro hlásání Božího slova ve mši, ale platí také pro kterékoli jiné liturgické slavení (svátosti, svátostin, liturgie hodin).

Prostřednictvím biblických čtení, která se čtou při liturgii, Bůh mluví k svému lidu a Kristus hlásá radostnou zvěst; Kristus je středem a naplněním celého Písma, Starého i Nového zákona. Bohoslužba slova vrcholí čtením evangelia. Evangelium se má prokazovat náležitá úcta, která se projevuje nejen v gestech a odpovědích, ale také vůči samotnému evangeliáři. Jedním z liturgických projevů, které jsou vhodné pro tuto neděli, by mohl být vstupní průvod s evangeliářem nebo jeho položení na oltář, pokud se vstupní průvod nekoná.

Uspořádání biblických čtení, které církve v lekcionáři nabízí, poskytuje poznání celého Božího slova. Proto je třeba respektovat uvedená biblická čtení, nevynechávat je a nenahrazovat jinými texty. Má se číst z překladu schváleného k liturgickému užívání. Hlásání textů z lekcionáře sjednocuje všechny věřící, kteří mu naslouchají. Porozumění struktury a smyslu bohoslužby slova napomáhá shromážděným věřícím k tomu, aby přijali Boží slovo, které zachraňuje.

Responsoriální žalm se má zpravidla zpívat – jako odpověď církve, která se modlí. Proto se má v každém společenství podporovat služba žalmisty.

V homilii, která vychází z biblických čtení, se v průběhu liturgického roku vysvětlují pravdy víry a pravidla křesťanského života. „Pastýři mají v první řadě velkou odpovědnost za vysvětlování Písma svatého a za zprostředkování porozumění Písmu. Protože je knihou lidu, musí pociťovat všichni, kdo jsou povoláni ke službě Božímu slovu, naléhavou nutnost otevřít ve svém společenství přístup k Písmu svatému.“ Biskupové, kněží a jáhni se musí cítit zavázáni vykonávat tuto povinnost se zvláštní obětavostí a musí používat prostředky, které jim k tomu církve nabízí.

Zvláštní význam má ticho, které vede k meditaci a umožňuje, aby posluchači Boží slovo niterně přijali.

Tato nota má přispět k tomu, abychom si znovu uvědomili, jak důležité je Boží slovo pro nás věřící a pro náš život – počínaje jeho hlásáním při liturgii, která nás vede k živému a stálému dialogu s Bohem.

NALÉHAVÝ ÚMYSL APOŠTOLÁTU MODLITBY PAPEŽE FRANTIŠKA NA MĚSÍC LEDEN 2021

MODLEME SE ZA RODINY, KDE MAJÍ MALÉ DĚTI ANEBU OČEKÁVAJÍ JEJICH NAROZENÍ

„Zatímco rodiče jsou pro dům základem, děti jsou jakoby živé kameny rodiny,“ říká papež František. Modlitba je spojena s životem, zde čerpá svoji inspiraci. A život křesťana čerpá ze slova Božího. Proto je život křesťana stálý rozhovorem uprostřed proudu života. Dále jsou *prorodinné iniciativy* příkladem toho, že jednotliví křesťané i celá společenství téma rodiny neopouští. Stavět základy rodiny může dobře ta společnost, která vnímá potřeby rodiny jako primární.

Čemu je třeba věnovat pozornost? Můžeme zmínit těchto šest konkrétních bodů:

- 1. Rozšířit možnosti práce na zkrácený úvazek během rodičovské dovolené;**
- 2. Navýšit celkovou částku rodičovského příspěvku na jedno dítě o částku pro rodiče, který bude čerpat dvouměsíční rodičovskou dovolenou;**
- 3. Zvýhodnit zaměstnavatele, kteří budou vytvářet nabídky zkrácených úvazků pro rodiče dětí do 10 let i pro osoby pečující;**
- 4. Zachovat tříletou variantu rodičovské dovolené;**
- 5. Zachovat dětské skupiny v současné podobě jako dobrého nástroje pro sladění pracovního a rodinného života;**
- 6. Vytvořit podmínky pro svobodnou volbu zapojení na trh práce ve všech životních fázích.**

A konečně, všimněte si ve svém okolí těch rodin, které prožívají očekávání narození dítěte v tomto roce. Nečekají ani tuto nově se rodící generaci jen lehké a krásné věci. Když je chceme přivést do lepšího světa, musíme žít nadějí. „Jaký je rozdíl mezi očekáváním a nadějí? Očekávání se rodí, když vynakládáme život na jeho záchranu: plahočíme se za jistotami, odměnami a postupem. Když dosáhneme toho, co chceme. (...) Naděje je však něco, co se rodí v srdci rozhodnutím více se nebránit, odevzdat se. Doufám nikoli tehdy, kdy už se nedá nic dělat, nýbrž tehdy, kdy se přestanu starat pouze o sebe. Naděje se opírá o smlouvu: Bůh mne oslovil a slíbil, že můj život bude plný v hojnosti a chuti blahoslavenství i v soužení jako u všech lidí, ale nádherný. Můj život bude lahodný, pokud budu konat Paschu, nikoli půjde-li vše, jak chci já.“

Papež František

VÝROČNÍ ROK SVATÉ LUDMILY



Spolek a stejnojmenný projekt Svatá Ludmila 1100 let organizoval loni seminář na půdě Senátu v rámci příprav na celonárodní oslavy významného jubilea 1100 let od smrti kněžny Ludmily, které se uskuteční v roce 2021.

Vznik projektu přiblížil Martin Hrdlička, předseda spolku a starosta obce Tetín, kde byla kněžna Ludmila roku 921 zavražděna. Uvedl, že spolek vznikl již v roce 2015, protože jubileum vnímal jako příležitost k osvětě veřejnosti a připomenutí si kněžny Ludmily hned z několika úhlů pohledů. Jako první českou panovnici, první českou pokřtěnou ženu, babičku i vychovatelku sv. Václava a první českou světicí:

Ředitelka projektu Miroslava Janičatová zmínila, že posláním spolku a projektu je péče o odkaz kněžny Ludmily v ohledech jeho uchování, šíření a prezentování široké veřejnosti a to tak, aby v roce 2021 došlo k důstojnému uctění a připomenutí její mučednické smrti:

„V roce výročí plánujeme aktivity ve spolupráci s řadou státních institucí. Konkrétně národní výstavu ve spolupráci s Národní galerií, mezinárodní konferenci na Univerzitě Karlově, vydání monografie s Nakladatelstvím Lidové noviny, národní ekumenickou pouť na Tetín nebo také usilujeme o příjezd papeže Františka u příležitosti tohoto jubilea do České republiky“.

V rámci semináře dále vystoupil Jakub Izdný z Ústavu světových dějin Univerzity Karlovy, který publiku představil kněžnu Ludmilu v historických souvislostech.

Připomenul důležitou roli Ludmily a jejího muže Bořivoje I. pro počátky existence českého státu, pro začlenění Čech do prostoru křesťanské evropské civilizace a význam světicí jako národního symbolu v celých českých dějinách. Duchovní rozměr svaté Ludmily představil ředitel Pastoračního střediska Arcibiskupství pražského Michal Němeček, který mimo jiné zmínil, jak velkou příležitostí může být výročí svaté Ludmily k aktivování duchovních kořenů v Česku.

Spolek „Svatá Ludmila 1100 let“ zaštiťuje národní oslavy k výročí 1100 let od mučednické smrti svaté Ludmily, které proběhnou v letošním roce.

NABÍDKA PRODUKTŮ K ROKU SVATÉ LUDMILY:

K příležitosti Roku sv. Ludmily v roce 2021 je pro vás připraveno několik publikací a tematických předmětů. Najdete mezi nimi modlitební kartičku, nověnu ke svaté Ludmile nebo dětskou knížku o svaté Ludmile pro celou rodinu.

Více informací na webu (www.svataludmila.cz).

ZVLÁŠTNÍ ROK 2020

Prožili jsme zvláštní a pro mnohé velmi těžký rok 2020 a zdá se, že i v tomto novém roce budou obtíže spojené s pandemií koronaviru nějakou dobu pokračovat. Spousta lidí je naštvaná na vládu, někdo proto, že nás lépe neochránila, jiní kvůli tomu, že nás omezuje. Někdo se zlobí na spoluobčany, kteří se chovají nezodpovědně a kvůli kterým se epidemie a s ní spojené komplikace protáhnou, někdo nemůže vystát ty, kteří se nechávají manipulovat strachem a připravovat o svobodu. Velmi by nám všem prospělo, kdybychom si upřímně kladli otázku Tomáše Špidlíka: „Co se děje, je špatné, ale co nám tím chce Bůh říct? Co nás tím chce naučit? Co si z toho máme odnést?“

Všiml jsem si v současné situaci ještě jedné věci. Jsme zaplaveni mnoha informacemi a dezinformacemi, rozdílnými a často protichůdnými názory odborníků.

Je pochopitelné, že se v nich každý zorientuje trochu jinak a jinak je i vyhodnotí. Přejde mi ale, že často máme závěr hotový předem, podle toho, co se mně líbí či nelíbí, co právě mě zneklidňuje, jaký mám celkový pohled na okolní svět, na církve v něm atd.

A z množství informací a názorů je pak snadné vybrat si ty, které můj pohled podporují, a prohlásit za dezinformace to, co se mi nehodí. A to nás nikam neposune, jen prohloubí rozdělení.

Apoštol Pavel vyprošuje křesťanům od Otce dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, aby mohli mít o Něm (Bohu našeho Pána Ježíše Krista) správné poznání. Boží dar moudrého chápání a odhalování smyslu toho, co prožíváme, vede ke správnému poznání Boha. Nemohlo se nám stát, že jsme si to i tady otočili? Tedy že přesvědčení o tom, že známe Boha, považujeme také svoje pochopení věcí za moudré a jediné správné? V tom případě ale nejsme schopni Otce plněji poznávat a On nemůže osvěcovat naše srdce. Uzavíráme se tak naději připravené těm, které povolal, a pokladům slávy připravených nám jako dědictví.

Vyprošujme si do nového roku Boží dar moudrosti a pochopení, aby naše srdce mohlo být prozářeno nadějí, jejímž garantem je Otec slávy.

Pavel Semela
www.vira.cz



PRAKTICKÉ PROŽÍVÁNÍ – ROKU SV. JOSEFA A SV. LUDMILY

ROK SVATÉHO JOSEFA (PŘEDEVŠÍM PRO MUŽE – ALE I PRO CELÉ RODINY)

- Denní modlitba z obrázku sv. Josefa (nebo jinou k němu).

(Papež František – Přes 40 let se každé ráno modlím po ranních chválách modlitbu ke svatému Josefovi)

- Četba a rozjímání nad Apoštolským listem papeže „Patris Corde“ (na pokračování bude vycházet každý měsíc ve Farníčku)
- Jiná četba o sv. Josefovi – např. románový životopis „Stín otce“
- Měsíční modlitba Novény ke sv. Josefovi (ke koupi v regále s knihami)
- Josefský den – každého 19. dne v měsíci dle domluvy

(V kostele, na faře, v přírodě, na pouti do některého kostela sv. Josefa)

1100 VÝROČÍ SVATÉ LUDMILY (+15.9.921) – PŘEDEVŠÍM PRO ŽENY

- Denní modlitba z obrázku sv. Ludmily nebo jiná
- Četba a rozjímání o sv. Ludmile

(Petr Piřha – Čechy a jejich svatí, I. Renč – Kytice z Královské zahrady, K. Šťastná – O Ludmile)

- Měsíční modlitba Novény ke sv. Ludmile ve světle blahoslavenství
- Ludmilský den – každého 16. dne v měsíci

(doma, v kostele, na faře, v přírodě, na pouti...)

Naléhavě burcuji, vybízím, prosím všechny muže a ženy naší farnosti a rodiny. Udělejme něco co, přispěje k očistě a obnově rodin, farností, církve a občanské společnosti v tomto roce.

o. Josef

MODLITBA K NAŠÍ MATCE VÍRY (SV. LUDMILE)

Svatá kněžno Ludmilo, tys byla po tisíc let první a jedinou světicí. Tvůj příkladný život z víry nepřestává prozařovat staletí až do dnešních dnů. Tvá odvaha přijmout a radikálně žít evangelium na počátku křesťanství v Čechách překračuje svým významem hranice naší země.

I když trochu zapomenutá a skrytá, stále zůstáváš uprostřed svého lidu, abys, okrášlena nebeskou slávou, byla i nadále naší kněžnou, matkou víry, ochránčyní svého lidu a jeho mocnou orodovnicí u Boha. Bud' s námi, prosíme, abychom podle tvého příkladu a naplnění Kristovým světlem, vydávali svědectví evangeliu, sloužili Bohu v bratřích a sestřích, hledali cesty spravedlnosti, pokoje a smíření a obstáli ve všech životních zkouškách, skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

KALENDÁRIUM LEDEN 2021

- 1.1. Slavnost Panny Marie, Matky Boží
- 2.1. Památka svatých Basila Velikého a Řehoře Naziánského
- 3.1. 2. neděle vánoční
- 6.1. Slavnost Zjevení Páně – Tří králů
- 10.1. Křest Páně
- 17.1. 2. neděle v mezidobí
- 18.1. Památka P. Marie, Matky jednoty křesťanů
- 24.1. 3. neděle v mezidobí
- 25.1. Svátek Obrácení sv. Pavla
- 26.1. Památka svatého Timoteje a Tita
- 28.1. Památka svatého Tomáše Akvinského
- 31.1. 4. neděle v mezidobí



TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2021

Pandemie nemoci covid-19 a související přijatá opatření posouvají Tříkrálovou sbírku do online prostoru. Koledníci hledají způsob, jak přinést do domácností po celé České republice pozhnání a neohrozit přitom zdraví lidí. **Do 24. ledna 2021 proto tři králové připravili koledu virtuální.** Sbírka je připravena na stránkách www.trikralovasbirka.cz, kde všem lidem dobré vůle zazpívají dětské koledníci a odtud je také možné do sbírky přispět prostřednictvím online pokladničky. Ta bude na stránkách až do 30. dubna.

Ve Fryštáku můžete v následujících dnech přispívat do kasiček, které budou umístěny:

V novinovém stánku u Matějíčků - během otvírací doby

V průchodu DISu z ulice Ignáce Stuchlého nebo ze dvora DISu u výdejního okénka (v době od 7,15 do 19 hodin)

**V kostele sv. Mikuláše - během bohoslužeb
a v prodejně COOP na náměstí Míru ve Fryštáku.**

Organizátoři děkují všem štědrým dárcům.

FARNÍČEK

Milí čtenáři, možná jste si ani nevšimli, že Farníček slaví v těchto dnech své malé jubileum. Zdá se to téměř neuvěřitelné, ale vychází už 18 let (je tedy plnoletý) a vy máte v rukou (nebo na monitoru) jeho 200 číslo. Proto se jistě sluší poděkovat všem, kteří se v průběhu těch 18 roků podíleli (a někteří i dnes podílejí) na jeho vydávání. **Tedy srdečně Pán Bůh zaplať.** Je dobře, že díky internetu si můžeme připomenout všechna čísla našeho farního zpravodaje (i jeho podobu z let minulých).

Najdete je na webové stránce: farnostfrystak.cz/farnicek.

Rád bych také vylovil jedno soukromé přání. Snad se v budoucnu najde někdo, kdo bude ochotný převzít ono nevděčné „převoznické veslo“ a věnovat pár hodin měsíčně našemu farnímu zpravodaji. Věřte mi, že je to opravdu dlouhodobý závazek.

Byla by škoda tuhle „tradiční“ – ukončit. Stále věřím, že se i v naší farnosti najde někdo (mladší), kdo bude mít chuť pokračovat v tomto rozdělaném díle. Někdo, kdo přinese nejenom nové nápady, ale také tolik potřebný elán a chuť udělat něco nezištně pro naše fryštácké farní společenství.

Pavel Nášel

BIBLIČTÍ MUŽI - TEST

Dokážete správně odpovědět na otázky týkající se „biblických“ mužů?

Jak se jmenoval praotec vyvoleného národa?

***Gn 17, 1-8**

Kdo vyvedl Izraelity z egyptského otroctví?

***Ex 14, 15-31**

Jak se jmenoval první izraelský král?

***1 Sam, 11,15**

Jak se jmenoval izraelský král, který se proslavil velkou moudrostí?

***1 Král, 5,9**

Kdo byl posledním prorokem Starého zákona?

***Mk, 1,4**

Jak se jmenoval pěstoun Pána Ježíše?

***Mt 1, 18-25**

Jak se jmenoval stařec, který Panně Marii řekla, že její duší pronikne meč?

***Lk 2, 25-35**

Jak se jmenoval vladař, který Pána Ježíše odsoudil k smrti na kříži?

***Mt 27, 2**

Jak se jmenoval apoštol, kterému Pán Ježíš svěřil svou církev?

***Mt 16, 18**

Kdo bývá nazýván „apoštolem národů“?

***Řím 1, 1**

Nápověda:

Abraham, Jan Křtitel, Josef, Mojžíš, Pavel, Petr, Pilát, Saul, Simeon, Šalamoun

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 9. 1. 2021 V NÁKLADU 200 KS.